

ת"פ 35347/11/20 - מדינת ישראל נגד צח יצחק אליס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35347-11-20 מדינת ישראל נ' אליס(עציר)

ת"פ 38650-08-22 מדינת ישראל נ' אליס(עציר)

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד צוריאל שגב, עו"ד אילנה קיפניס-

פרדמן ועו"ד מאיה הבר

נגד

צח יצחק אליס

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יוסי סקה

גזר דין

1. נגד הנאשם הוגש בחודש נובמבר 2020 כתב אישום חמור שעובדותיו יפורטו בהמשך. לאחר תקופת מה שוחרר הנאשם ממעצרו, והצדדים הגיעו להסדר טיעון שבמסגרתו הודה הנאשם בעובדותיו של כתב אישום מתוקן (חמור פחות אך חמור אף הוא) שאליו הוספו עובדות מתוך תיק חקירה נוסף. הוסכם בין הצדדים שהנאשם יופנה לשירות המבחן, ואם התסקיר בעניינו יהיה חיובי, תסכים התביעה לכך שיוטל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, אף על פי שעונש זה סוטה ממתחם העונש ההולם. ואולם, במקום לנצל את דחיית הדיון בהמתנה לתסקיר כדי לחזור למוטב ובאופן זה להבטיח את קיומו של ההסדר המקל, בחר הנאשם (בעת שבית המשפט ממתין לתסקיר) לחזור על מעשיו הפסולים. בחודש אוגוסט 2022 הוגש נגדו כתב אישום חמור נוסף בעקבות ביצוע מעשי עבירה כמעט זהים לאלו שבכתב האישום הראשון, והוחלט על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים.

2. לפי העובדות שבהן הודה הנאשם בכתב האישום הראשון, ביום 7.9.2020 בסביבות 00:40, נסע הנאשם ברכב עם שני חברים. ברכב נסע עמם גם כלב שישב ליד הנאשם. כשהבחין הנאשם בקרבן העבירה, שעמו היה מסוכסך, עצר נהג הרכב את המכונית, הנאשם יצא ממנה, והחל לרוץ לעבר קרבן העבירה כשהכלב בעקבותיו. קרבן העבירה ואדם אחר שהיה עמו החלו לברוח מהנאשם. כשהגיעו למגרש חניה, טיפס קרבן העבירה על גג מכונית שחנתה במקום בניסיון להמלט מהכלב, בעוד האדם האחר המשיך לרוץ ונמלט מהמקום. הכלב זינק אל קרבן העבירה שהיה על גג המכונית ונשך אותו ברגלו, והנאשם ניגש מצדו השני של הרכב ופצע את קרבן העבירה במצחו באמצעות חפץ חד. לאחר מכן הורה הנאשם לכלב להיכנס לרכב, ועזב את המקום עם שני חבריו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן המטומה תת עורית, נפיחות וחתך בצד ימין של מצחו כתוצאה מן הדקירה, וחתך מדמם בכף רגלו השמאלית כתוצאה מנשיכת הכלב. בשל אירוע זה הורשע הנאשם בביצוע עבירות של חבלה ופגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ואי נקיטת אמצעי זהירות מפני סכנה הכרוכה בחיה שבהחזקתו לפי סעיף 338(א)(6) לחוק העונשין.

3. בנוסף הורשע הנאשם בהפרת הוראה חוקית בשל כך ששהה בתאריך 2.11.2021 בשעה 2:40 מחוץ לכתובת שבה חויב לשהות במסגרת מעצר בית חלקי שחל מהשעה 22:00.

4. לפי העובדות שבהן הודה הנאשם בכתב האישום השני, ביום 21.7.2022 בשעה 19:00 לערך החנה נפגע העבירה (אדם אחר מקרבן העבירה בתיק הראשון), עמו היה הנאשם מסוכסך, את רכבו בחניה ונשאר ברכב. כעשר דקות לאחר מכן הגיעו למקום במכונית ובקטנוע הנאשם עם שלושה אנשים נוספים שבהם שני קרובי משפחתו. הנאשם ושלושת חבריו ניגשו אל רכבו של נפגע העבירה. אחד מחבריו של הנאשם הולך אתו כלב ברצועה. חבר אחר החל לבעוט בדלת הנהג של רכבו של נפגע העבירה. הנאשם ואחד מחבריו שלפיו סכינים, ניגשו לדלת הנוסע, והנאשם דקר בסכין את אחד מגלגלי רכבו של נפגע העבירה. נפגע העבירה ניצל את התרחקותם של הנאשם וחבורתו, יצא מרכבו והחל לברוח. חברו של הנאשם שחרר את הכלב מהרצועה, והחל לרדוף אחרי נפגע העבירה יחד עם הכלב ועם הנאשם. חבר אחר, שנשאר ליד רכבו של קרבן העבירה יחד עם החבר השלישי, לקח תיק (פאנץ') שהיה מונח על גג רכבו של נפגע העבירה ושייך לאחד מחברי קבוצתו של נפגע העבירה, והכניס אותו לקטנוע. לאחר מספר שניות של מרדף השיג הכלב את נפגע העבירה, נשך אותו ברגלו, והפיל אותו לקרקע. אחריו הגיע אחד מחבריו של הנאשם אל נפגע העבירה, דקר אותו ברגלו בחפץ חד, והיכה אותו באגרופים ובבעיטות, בעוד הכלב ממשיך לאחוז ברגלו של נפגע העבירה. הנאשם הצטרף, דקר את נפגע העבירה ברגלו השנייה והיכה אותו. חברו של הנאשם החזיר את הכלב אל הרכב והנאשם וחבורתו עזבו את המקום כשהם מותירים את נפגע העבירה שוכב על הקרקע מדמם, עד שפונה באמבולנס במצב בינוני. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו לנפגע העבירה פצעי דקירה "בירך ימין לטרלי ושמאל לטרלי שהצריכו תפירה כירורגית". בגין מעשיו במקרה זה, הורשע הנאשם בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין על ידי שניים או יותר לפי סעיפים 335(א)(2), לחוק העונשין, החזקת סכין שלא כדין בצוותא לפי סעיפים 186(א) ו-29(א) לחוק, אי נקיטת זהירות בחיה בצוותא לפי סעיפים 338(א)(6) ו-29(א) לחוק והיזק בזדון לרכוש לפי סעיף 452 לחוק.

5. מעשיו של הנאשם פגעו באופן משמעותי בזכויותיהם של קרבתיו לביטחון אישי ולשלמות הגוף. הפרת ההוראה החוקית פגעה בחובה לכבד את הוראות בתי המשפט כחלק משלטון החוק. פגיעה זו הייתה קלה יחסית כיוון שמדובר היה בהפרה של מעצר בית חלקי בלבד.

6. שני מקרי התקיפה שבהם הורשע הנאשם הם בגדר אירועים נפרדים מבחינת גזירת העונש על אף קווי הדמיון ביניהם. זאת, על שום פער הזמן ביניהם והשוני בזהות קרבתו מעשיו של הנאשם והשוני בזהות חבריו של הנאשם שהיו איתו בכל אחד מן המקרים.

7. שני מקרי התקיפה היו חמורים ביותר. בשני המקרים היה מדובר בפגיעה באמצעות חפצים חדים - בפעם הראשונה במצחו של קרבן העבירה ובפעם השנייה באמצעות סכין של ממש. בשני המקרים לא הגיע הנאשם לבד למקום התקיפה - בפעם השנייה אף ביצע את העבירות בצוותא עם חבריו. בשני המקרים נוספה על השימוש בחפץ חד גם היעזרות במעשיו של כלב שהצטרף לתקיפת קרבן העבירה. בשני המקרים נגרמו לקרבתו העבירה חבלות כתוצאה מהשימוש בחפצים חדים ומעורבות הכלב. בפעם הראשונה במצח וברגל ובפעם השנייה ברכיו.

8. השימוש בחפצים חדים מלמד על דרגה גבוהה של חוסר נורמטיביות של הנאשם. זאת, משום פגיעתם הרעה והחמורה של אלה. ההיעזרות במעשיו של כלב כדי "לצוד" את קרבן העבירה מלמדת על דרגה גבוהה עוד יותר של חוסר נורמטיביות. זאת, משום העובדה שהוא חורג אפילו מכללי התנהגות של עבריינים ומכללים של התמודדות הוגנת (Fair play) בין ניצים. מעורבות הכלב היא גם מסוכנת מאין כמוה, שהרי לבעליו של הכלב אין שליטה מלאה על מעשיו של הכלב. ניתן רק לדמין את הבעתה שאחזה בקרבנותיו של הנאשם כאשר נרדפו על ידי כלב שבנסיבות אלה כמוהו כחית טרף הרודפת אחר טרפה.

9. למרבה הצער מקרי אלימות בחברה הישראלית הם מרובים וכך גם הפסיקה בעניין עבירות אלימות. עם זאת, הן הצדדים והן החתום מטה התקשו למצוא פסקי דין שעוסקים במקרים שבהם כלל מעשה תקיפה דקירה והצטרפות של כלב לתקיפה.

10. בעפ"ג (תל אביב) 6180-10-12 **גרשון אידר נ' מדינת ישראל** (26.11.2012) נדון מקרה שבו הנאשם תקף אדם אחר - תפס אותו בצווארו, היכה אותו באגרוף בפניו. כלביו של הנאשם מסוג פיטבול, שהתלוו אליו ללא מחסום, התנפלו על נפגע העבירה ונשכו ושרטו אותו בפניו. כשנפל נפגע העבירה על הארץ, המשיך הנאשם לבעוט בו. לנפגע העבירות נגרמו חבלות באיברים שונים ושטף דם בעין והוא נזקק לתפירה של פצעיו ולשהות של שבוע מחוץ לעבודה. בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי אמצו את מתחם העונש ההולם שלו עתרה התביעה - **בין שנה לשנתיים מאסר בפועל - כאשר שניהם מציינים שמדובר במתחם מקל מדי. נשיכות הכלבים במקרה זה היו קשות יותר מאשר במקרה שבפניי, אך לא נעשה בו שימוש בחפץ חד.**

11. הסינוור הפנה לע"פ (מרכז - לוד) 21801-04-20 **מסראו סיבהט נ' מדינת ישראל** (26.10.2020) שבו שולבה תקיפה שגרמה חבלה בחבורה עם אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה, ונקבע **מתחם עונש הולם שבין 6 ל-14 חודשי מאסר בפועל. ואולם, עיון בפסק הדין מלמד כי באותו מקרה לא נעשה כל שימוש בחפץ חד, ולא הוכח כלל שהכלב שנהג בו בחוסר זהירות פגע באופן כלשהו בנפגע העבירה.**

12. ת"פ 3457-06-13 (פתח תקווה) **מדינת ישראל נ' אלכסנדר יודייב** (25.12.2013) עסק במקרה שבו כדי לגרום לנפגע העבירה לשוחח עמו הצית הנאשם את וילון ביתו (אך לא הואשם בהצתה). כשהבחין נפגע העבירה בדליקה זינק מן החלון, ורץ למשטרה. בדרך הבחין נפגע העבירה בנאשם רודף אחריו רכוב על אופניים, אוחז בסכין, ונלווה אליו כלב מסוג רוטוילר. הנאשם פצע את נפגע העבירה בצווארו באמצעות הסכין. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. הכלב שנלווה לנאשם לא היה מעורב בתקיפה.**

13. לא אתייחס לכל פסקי הדין שהגישו הצדדים, כיוון שחלקם היו שונים מאד בנסיבותיהם מאלו שבתיק שבפניי. עם זאת, בשל הקושי לאתר מקרים של תקיפה במתווה משולב דומה למקרים שבפניי, אביא להלן סקירה של ענישה במקרים של דקירות שלא היה מעורב בהן כלב (מסודרים לפי מועד נתינתם) -

רע"פ 6817/22 **אשר פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.2022), שאליו הפנתה התביעה, עסק במקרה שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל למי שדקר בכף ידו אדם שעמו היה מסוכסך על מקום חניה.

ת"פ (באר שבע) 62887-03-22 **מדינת ישראל נ' שלום מחרט** (3.11.2022) עסק במקרה שבו תקף הנאשם את נפגע העבירה ודקר אותו ברגלו. זאת, לאחר שנכנס ללא רשות לביתו של נפגע העבירה שאותו עזב מוקדם יותר. בית המשפט אימץ את עתירת התביעה וקבע מתחם עונש הולם שבין 10 ל-25 חודשי מאסר בפועל, אך ציין שהיה ראוי לקבוע מתחם עונש הולם גבוה יותר.

ת"פ (תל אביב) 10549-10-17 **מדינת ישראל נ' דניאל חלי** (7.6.2020) עסק במקרה שבו בעקבות ריב במועדון דקר הנאשם את נפגע העבירה ופצע אותו בידו - פצע שהצריך תפירה. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (תל אביב) 46492-10-18 **מדינת ישראל נ' ראוף זרבלייב** (7.6.2020), שאליו הפנתה ההגנה, עסק במקרה שבו בעלים של מסעדה דקר בחזהו אדם שיכור שנכנס למסעדה וסירב לצאת ממנה, וגרם לו לפצע שהצריך חיבור בסיכות. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין 9 ל-28 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (תל אביב) 54202-02-16 **מדינת ישראל נ' אליה מזרחי** (18.7.2017), שאליו הפנתה ההגנה, עסק במקרה שבו בעקבות תגרה בינו לבין מבלים במועדון שניהל, איים עליהם מנהל המועדון ופגע באחד מהם באמצעות סכין, וגרם לו לחתכים בפניו, בסנטרו ובצווארו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. זאת, לנוכח האלימות ההדדית שקדמה להם.

ת"פ (כפר סבא) **מדינת ישראל נ' רמי עבד אל חי** (5.4.2016) עסק במקרה שבו הגיעו שני הנאשמים לבית קפה שם פגשו את קרבנם - אחד מהם דחף אותו והשני דקר אותו ברגלו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הדוקר נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 2781/15 **יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל** (27.4.2015), שאליו הפנתה ההגנה, עסק במקרה של סטודנט שנדון לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל על כך שהיכה את שותפו לדירה שהפריע לו ללמוד, דקר את השותף בראשו, וגרם לו לחתך שהצריך תפירה.

ת"פ (כפר סבא) **מדינת ישראל נ' יוסף יאסין** (29.3.2015), שאליו הפנתה ההגנה, עסק במקרה של תקיפה בידים ותוך שימוש בסכין יפני בתוספת איומים. לנפגע העבירה באותו תיק נגרמו פצעי חתך בגב וחבלות בכל חלקי גופו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

14. על בסיס פסקי הדין שאליהם הפנה, טען הסניגור כי מתחם העונש ההולם מתחיל מעונש של עבודות שירות. לטענתו, הסכמת התביעה במקור לעונש של 9 חודשים עבודות שירות אם יהיה תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם, מלמדת כי היא סבורה שעונש זה מצוי בתוך המתחם. זאת, אף על פי שטענתו זו סותרת את הדברים המפורשים שנכתבו בפרוטוקול, שלפיהם מדובר בחריגה ממתחם העונש ההולם. יתר על כן, לטענתו, אם העונש הוא מאסר שירוצה בכליאה ולא בעבודות שירות עליו להיות קצר מ-9 חודשים. אשר לעונש בגין התיק הנוסף טען הסניגור שהוא צריך להיות נמוך יותר מ-15 חודשים שהוסכם בהסדר טיעון שייגזרו על אחד משותפיו של הנאשם, כיוון שלחובתו עמד עבר פלילי. בסופו של טיעונו ביקש הסניגור שיקבע מתחם לשני האירועים האלימים יחד שמתחיל מעונש של עבודות שירות.

15. התובע טען על בסיס הפסיקה שמתחם העונש ההולם לאירוע העברייני הראשון נע בין 13 ל-26 חודשי מאסר בפועל. בהתבסס בין היתר על הסדר טיעון עם אחד משותפיו של הנאשם, התובע טען למתחם שבין 15 ל-30 חודשים מאסר בפועל בגין האירוע העברייני השני. לחלופין טען התובע כי ניתן לקבוע מתחם עונש הולם משותף לשני האירועים שיתחיל ב-28 חודשי מאסר בפועל.

16. לחומרתם של אירועי האלימות שבאחריותו להם הורשע הנאשם ולדרגה הגבוהה של אי נורמטיביות שהם מבטאים התייחסתי בפסקאות 5-8 לעיל. כאמור לעיל, מדובר באירועים נפרדים שיש לקבוע בגינם בהתאם לחוק מתחמי ענישה נפרדים. כפי שאפרט להלן, אני סבור שהמתחמים ברף התחתון של כל אחד מהם קרובים לאלה שלהם טען התובע. האחד קל מעט מעתירתו והשני חמור מעט מעתירתו. בהתחשב בכלל שלפיו בית המשפט אינו מחמיר יותר מעתירת התביעה, אתאים את אחד המתחמים לזה המקל יותר של התביעה.

17. במקרה התקיפה הראשון בתיק שבפניי רדף הנאשם אחרי נפגע העבירה יחד עם כלב במעין פעולת "ציד" - הכלב נשך את נפגע העבירה ברגלו והנאשם דקר אותו באמצעות חפץ חד במצחו. מעורבותו של הכלב, מיקום הדקירה, המרדף והיעדר הדדיות משבצת מקרה זה בתחומם של המקרים החמורים יותר שנסקרו לעיל. לפיכך, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין מקרה התקיפה הראשון נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.**

18. מקרה התקיפה השני אף עולה בחומרתו על הראשון. הפעם מדובר היה בפעילות בחבורה, בשימוש במספר חפצים חדים ובהם סכינים של ממש, במרדף בעל מאפיינים ברורים של "ציד" של הקרבן תוך היעזרות במעשיו של הכלב וביותר מדקירה אחת. התקיימו במקרה זה שתי הנסיבות המחמירות המנויות בסעיף 335 לחוק העונשין: הן השימוש בנשק קר והן הפעילות בחבורה. מדובר במקרה חמור בהרבה מאלה שנסקרו לעיל. כשלעצמי **אני סבור לפיכך שמתחם העונש ההולם בגין מקרה התקיפה השני נע בין 16 ל-42 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, לאור הכלל שבית המשפט אינו מחמיר יותר מאשר עתירת התביעה, אני מעמיד את תחתית מתחם העונש ההולם על 15 חודשי מאסר בפועל.**

19. בהתחשב בחומרה הנמוכה של הנסיבות הספציפיות ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי **מתחם העונש**

ההולם להפרת ההוראה החוקית במקרה זה נע בין מאסר על תנאי לתקופה קצרה של מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות.

קביעת העונש בתוך המתחם:

20. בתסקיר הראשון מתאריך 3.10.2022 הבהיר שירות המבחן שאבחון של הנאשם לא הושלם בשל מעצרו, והוא מתבסס גם על מידע שנאסף על ידי שירות המבחן במהלך ליווי הנאשם במסגרת צו פיקוח מעצרים מינואר 2021. בתסקיר מתוארות נסיבות חייו הקשות של הנאשם בן ה-22, ומצוין בו שמגיל צעיר מאד נטה הנאשם לחבור ל"חברה שולית" והתקשה לתפקד באופן רציף ותקין במסגרות השונות, אך הוא נעדר הרשעות קודמות. לאחר שנשר מבית הספר שולב הנאשם במסגרת חינוכית לנוער בסיכון שבמסגרתה השלים 10 שנות לימוד, ובמהלכה לווה על ידי גורמים טיפוליים. הנאשם החל בשירות צבאי, אך נעדר ממנו ואף ריצה עונש מאסר במהלכו. לפי הדיווח, במסגרת צו הפיקוח שהוטל עליו התמיד הנאשם בהשתתפות בקבוצה טיפולית ייעודית שאותה סיים בספטמבר 2021. שירות המבחן התרשם באותו שלב שהנאשם "הגביר מודעותו לדפוסיו השוליים המקשים עליו להתנהל באופן יציב ומסתגל, תוך שמסתייע בסביבתו ומקיים קשרים חיוביים ומכוונים". באותו שלב גם החל הנאשם לעבוד כשליח, עזב את הבית ועבר ליחידת דיור שאותה שכר בכוחות עצמו. בנובמבר 2021 הפנה שירות המבחן את הנאשם להשתתף בתוכנית "אוניברסיטה בעם", אך הוא נשר ממנה. באפריל 2022 פנה הנאשם לשירות המבחן, "שיתף בקשיים שונים עמם מתמודד לצד מאמציו לשמור על יציבות תפקודית", ביקש סיוע ומעורבות של השירות, וביטא מוטיבציה לעמוד בתנאי הקשר עם השירות. בעקבות זאת הופנה הנאשם לתכנית "יתד" לצעירים במצבי סיכון ולקבוצת צעירים בשירות המבחן, אך בשל מעצרו הקשר עמו נותק לפני שילובו בתוכנית.

21. התסקיר המשלים מיום 3.11.2022 נערך בזמן שהנאשם היה נתון במעצר. הנאשם שיתף את שירות המבחן בתחושת הבושה והאכזבה בעקבות כליאתו המחודשת. לפי התסקיר, הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע צער על ביצוען והבין את חומרתן ואת הנזק והפגיעה שגרם. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי חווה שיפור בחייו במהלך השנתיים האחרונות, עבר לראשונה למגורים עצמאיים, והתנתק מ"אורח חיים שולי". עם זאת, בתקופה שלפני מעצרו, התקשה להשתלב בתעסוקה והתמודד עם קשיים כלכליים שהובילו לבסוף לחזרתו לבית אביו ולסביבה שבה התקשה להתנתק מ"החברה השולית" המוכרת לו. שירות המבחן התרשם שהנאשם הוא "צעיר בעל אישיות בלתי בשלה ובלתי מגובשת", ושלבסיס הסתכסוכותיו בפלילים חיפוש אחר קבוצת שייכות, "צורך להוכיח מסוגלות והתנהלות על פי 'נורמות שוליות' ללא שיקול דעת מעמיק ביחס למשמעות התנהגותו והסיכונים שבצידה". למרות גורמי הסיכון של הנאשם שפורטו בתסקיר הראשון, כתבה קצינת המבחן שניתן לזהות שלמשך תקופה מסוימת חל שינוי חיובי בתפקודו של הנאשם ובשאיפותיו לאחר תקופת הטיפול הקודמת בשירות המבחן, ולכן להערכת השירות ניתן יהיה להפחית את הסיכון במצבו בעזרת טיפול אינטנסיבי, מקיף וארוך טווח. עם זאת, לנוכח ריבוי העבירות, חומרתן, והנסיגה במצבו, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם "ענישה קונקרטית מחדדת גבולות החוק" תוך התחשבות בנסיבותיו של הנאשם בעת קביעת אורכו של המאסר.

22. אביו של הנאשם סיפר כי הוא חולה בסרטן, והנאשם הוא היחיד שתומך בו. לדבריו, בביתו גר בן אחר שהוא בן 15. האב סיפר שלאחר מעצרו של הנאשם אין מי שיקח אותו לטיפולים בבית החולים, והוא אינו מקבל אותם. האב ביקש שאתן הזדמנות נוספת לבנו, אף על פי שהיה מעורב בשני מקרי אלימות ולא באחד. עוד אמר האב שעבר דירה למקום מרוחק מן המקום שבו נמצאים חבריו של הנאשם, והוא יוכל להשיג עליו שלא יסתבך שוב.

23. הנאשם אמר כי הוא מצטער מאד על מעשיו ועל "מה שקרה למתלוננים", ביקש טיפול והתחשבות, ואמר שהוא רוצה לטפל באביו החולה.

24. הסיניגור הפנה לכך שבתיק שצורף נדון אחד משותפיו של הנאשם במסגרת הסדר טיעון לעונש של 15 חודשי בפועל, ומאסר על תנאי שעמד לחובתו הופעל בעיקרו בחופף כך שבסך הכל היה עליו לרצות עונש של 16 חודשי מאסר בפועל (נ/1).

25. הסיניגור הפנה עוד להחלטות בדיוני מעצר הימים ובדיוני המעצר עד תום ההליכים (מ"י 14246-11-20, מ"ת 35328-11-20), שמהם הוא מבקש להסיק שהנאשם הופלה לרעה לעומת שני נוסעי הרכב האחרים. מעבר לכך, שכמובן הערות של שופטים בדיוני מעצר אינן מחייבות בהליך העיקרי, הרי שעיון בהחלטות כלל לא תומך בטענות ההגנה, שכן השופטות שדנו בהליכים אלו הצביעו על הבדל ראייתי משמעותי בין הנאשם לבין שני חבריו. הסיניגור הדגיש בטיעונו את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת האמור בתסקירי שירות המבחן ואת המלצות השירות. עם זאת, הסיניגור הסכים שאין במקרה זה הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. לפיכך, עתר הסיניגור להטלת עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם (שכאמור לעיל, לטענתו מדובר בתקופת מאסר שמבחינת אורכה ניתן לרצותה בעבודות שירות).

26. התובע עתר להטלת עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, הנמצא בתחתית מתחם העונש ההולם שלו טען. מתחם זה נבנה משני המתחמים הנפרדים שלהם טען: זה המתחיל ב-13 חודשים בגין האירוע הראשון וזה המתחיל ב-15 חודשים בגין התיק השני. לעונשים אלה ביקש שיצורפו מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה ופסיקת פיצוי לטובת נפגעי העבירות. את מיקומו של הנאשם בתחתית המתחם ביסס התובע על גילו הצעיר של הנאשם, על כך שהודה וחסך זמן שיפוטי ואת העדת נפגעי העבירות, על כך שנטל אחריות על מעשיו.

27. אכן במבחן של הנסיבות המפורטות בסעיף 40 לחוק מתקיימות נסיבות מקלות רבות בעניינו של הנאשם: היעדר עבר פלילי, נטילת אחריות (פורמלית), גיל צעיר, השפעה על אביו החולה של הנאשם ונסיבות חייו של הנאשם שהביאו אותו להתקשר עם חברה עבריינית. עם זאת, בהתחשב בכך שבעת שהמתין לתסקיר והיה בקשר עם שירות המבחן השתתף הנאשם באירוע עברייני נוסף, דומה לראשון וחמור ממנו, לא ניתן לראות בנאשם כמי שחזר למוטב או התאמץ לחזור למוטב. עולה החשש כי כפי שאמר בפני דברים המעידים לכאורה על הפנמת חומרת מעשיו ואינם מתיישבים עם החזרתיות של התנהגותו, גם התנהלותו החיובית מול שירות המבחן הייתה אקט פורמאלי שנועד לשפר את מצבו בהליך המתנהל נגדו. המעורבות

באירוע עברייני נוסף מעידה למרבה הצער על כך שנטילת האחריות וביטויי הצער אינם משקפים שינוי עמוק אצל הנאשם. במקרה זה כמאמר הביטוי האנגלי: Actions speak louder than words.

28. במקרה זה שבו הנאשם ניצל את שחרורו מן המעצר ואת תקופת ההמתנה לתסקיר שירות המבחן כדי להיות מעורב באירוע אלימות חמור נוסף - דומה לזה שבכתב האישום המקורי ואף חמור ממנו, מתוך שיקולים של הרתעה אישית לפי סעיף 40 לחוק העונשין עונשו של הנאשם אינו אמור להיות בתחתית מתחם העונש ההולם כפי שעתרה התביעה, אלא באופן משמעותי מעליו.

29. עוד אני מוצא מקום להעיר כי אופיים של מעשי האלימות שבהם מדובר, פער הזמנים ביניהם, העובדה שהאירוע השני בוצע תוך ניצול השחרור ממעצר והמתנה לתסקיר שירות המבחן והנסיבות האחרות שפורטו לעיל, מביאים לכך שלא מתקיימת בתיק זה תופעה של תועלת שולית פוחתת מהחמרת הענישה, ויש מקום לחבר את העונשים על כל אחד מן האירועים מבלי לערוך כל קיזוז או חפיפה ביניהם.

30. כאמור לעיל, מתוך העיקרון שלפיו בית המשפט אינו מחמיר יותר מעתירתה העונשית של התביעה, מתוך התחשבות בעונש שנגזר בתיק השני על שותפו של הנאשם שלחובתו עבר פלילי (אף על פי שנסיבות ההסדר לא פורטו בפרוטוקול שהוגש לעיוני), ומתוך התחשבות בכך שהנאשם שהה מספר חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני, לא אגזור עליו עונש חמור מעתירת התביעה להטלת עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם (בהתאם למתחמים שקבעתי), אף על פי שהיה מוצדק לעשות כן בשל הצורך בהרתעה אישית של הנאשם.

31. לנוכח כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 27 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו ב-10.8.2022 ובניכוי 37 ימים נוספים שבהם היה נתון במעצר (8.9.2020-9.9.2020, 4.11.2020-8.12.2020).

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא ישוב ויעבור עבירת אלימות שהיא עוון.

ד. 45 יום מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית או עבירה של היזק בזדון לרכוש.

32. אני מחייב את הנאשם לפצות את כל אחד מנפגעי העבירות (עד תביעה 1 ברשימת עדי התביעה בת"פ 35347-11-20 ועד תביעה 4 ברשימת עדי התביעה בת"פ 38650-08-22) בסכום של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.9.2023. התביעה תעדכן את נפגעי העבירות

על פסיקת הפיצוי. כל פיקדון שנותר בתיק זה או בתיק מעצר הקשור אליו יקוזז מן הפיצוי.

33. אני מורה על השמדת כל סכין או חפץ חד שנתפס מן הנאשם.

ניתן היום, 25 בינואר 2023, במעמד הצדדים.

ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il

ב. בטלפון - *35592, 072-2055000

ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות